

خوځند نه و په ك ب ځ ځ ما نى "پځنگه سپيپه كه"ى ئه رځه ند ئه ديگا ... له لايهن: عه لى ئه حمه د

سا ځا نځ بوو ب ځ كليل ده گه ځايت, به ځام ده رگا هميشه كراوه بوو...

"پځنگه سپيپه كه" به يه كځ له و ځ ځ مانا نه ده زانم, كه فره ځ هه ندو
خاوه نى په يامى مر ځا يه تيه.

ئ ځ رځه ند ئه ديگاي نووسه ر, كه به ځ ه گز هنديه, له چاو ته مه نى خ ځ
له ده رگاي ز ځ ر با به تو گرتي هه نو كه يو م ځ ژووى ده دات, كه له ځ ځ گه يه وه
ده توانين به ب ځ پاسپ ځ رت به ن ځ و كوچه و گوندو شاري گه وړه و جه نجا ځ
(د ځ لهي) گوزه ر بكه ين.

يه ك له و ځ هه ندانه په وړه رده و كلتورى و ځا ته كه يه, كه ئاشنا مان ده كات
به و وا به سته ئاينيو ك ځ مه ځا يه تيان هى, كه هه ريه ك له ها و ځا تيانى
هندستان به ج ځ ر ځ پ ځ وهى گر ځ دراو ن, سيستمى قوتا بخانه و ش ځ وازى
مامه ځ هى مام ځ ستاو كه رتى په وړه رده, كه كاريگه رى جه وهه رى له ژيانى
تا كى هندي هه يه. منا ځ هه ژاره كان نا توان بگه نه ئه نجام ځ, به
چه ندين بيانو كه سه ره كيترينيان خودى هه ژار يه.

يه ك ځ كى تر له و مه سه لانه ي, كه نوسه ر ز ځ ر جه ختى له سه ر كړدو وه جيا وازى
چينا يه تيه, كه وه ك درز ځ كى گه وړه و ځ وون له ن ځ وان خ ځ و جوگرافيا دا
ده بينر ځ ت.

(د ځ لهي) پا يته خت وه ك شار ځ كى م ځ د ځ رن به ئاشكرا له ن ځ وان گه ځ ه كه
هه ژار نشينه كانو سه رما يه داره كانو كونسو ځ خانه و ه ځ ت ځ له پ ځ نج
ئسته ځ ركان له ځ ووى خزموتگوزاريو پاكو خاو ځ نيو ئاستى ه ځ شيارى
تا كه كان. جيا وازيه كى گه وړه ي هه يه. ماهيه تى شارو ئاستى پا يته خت ځ تى
(د ځ لهي) له و د ځ ځ ه دا خراوه ته به ر نه شته رى ځ ه خنه يه كى جدي ه وه: "هند
ته نها پا يته ختى يه ك و ځا ت نيه, به ځ كو پا يته ختى دوو و ځا ته (تاريكيو
ځ ونا كى). "نوسه ر ئه م دوو چه مكه وه ك له ز ځ ر شو ځ نى ځ ځ مانه كه
به كارد ځ ن ځ ت, وه ك دوو دونيا ي ته واو دژيه ك.

يه ك له سيما دياره كانى هندستان, كه نوسه ر ده يخاته ځ و بوونى ئه و
هه موو خوداو ځ ځ چكانه يه, كه هه ريه كه يان سه رچاوه گرتوون به م ځ ژووى
تا يبه تى خ ځ يانو ئه دا كړدى دروشمه جيا وازه كان.

نوسه ر توانيو يه تى و ځ نه يه كى ب ځ ځ تووشى مر ځ قى هنديمان پيشان
بدات, له به پير ځ ز زانينى شو ځ نو كا تو په رستراوه كان.

گوزارشتکردنی هـنده به زمان کی پاراوکراوه، که لههـند شو نی
مانه که خه ریکه خـت له کلک اوه شانی گام شو گاکانی سهرجاده و
بازا کان لایده یـت.
بـنی ها ناوی شیاکو و جـگه له کان دـن به لوتـدا.

ئارقه ند ئه دیگا اهـ گهی کاره کتـری سهره کی (باـرام حهـواچی)
هـخـه ی توند له سیستمی سیاسی هندستان ده گـرت، که به ناوی
دیموکراسیه وه گه وره ترین پـشـملکـه ری دیموکراسی و مافی مرـقه، که خـی
له گه نده ی و به رتیلو قـرکردنی بازای و ئا بوری وـات ده بینـته وه.
باـرام له رـگهی نامه یهـک، که بـ (جیا باو) سهر کی وـاتی چین
ده یـنوسـت، کاتـک بـ سـردان دـته هندستان. به راورد لونـوان چین و
هندستاندا ده کات، له هـند لایه نه وه، داواس له (جیا باو) ده کات، که
پـچه وانـه ی قسه کانی سهر کی هند بهـ است وه ربـگـرت.
باـرام له شوـنـکـدا، که قسه له سهر بانگه شـه ی ده نگدان و دیموکراسی
ده کان، دهـت: "ئه گـر من وـاتم بنیاد بایه، پـشـه موو شـتـک بـری
ئاوهـم داده نا، دوا ی ئه وه دیموکراتی، دوا یـش ده چووم نامیلکه و
په یکه ری (گاندی) م پـشـکـه ش به خـه کـ ده کرد. ئه مه ش ئا مـاژیه کی وونه
به وه ی که سیاسیه کان هـمیشه مه زنی که سایه تیه مـژوویه کانی وـات
وهـک شهر عیـه ت دان به ئاـ استه سیاسیه کانیان به کار دـنن.

کارا کتـری ((باـرام))، که له قوتا بخانه ده رده هـنـرـتـو ده خرـته
به رکارو کاسـپی، ئه مه له کاتـکـدا یه، که باـرام قوتا بیه کی
زیره که، به جـرـکـ مـمـستاکه ی به "پـنـگی سپی" وه سفی ده کات.
هـر بـیه به دوور خستنه وه ی له قوتا بخانه برینـکی قوـ ده کاتـه
حیه وه. به شـوه یهـک، که دوا جار ده یکاتـه پیاوکوژ، ئه ویش به کوشتنی
(ئاسـک) خاوه ن کاره کی. به هـمان ئاـ استه ی کوشتنی پیره ژنه سوخـره که
له لایهـن (اسکـیکـق) لهـمانی (تاوانو سزادا)، بهـام له فـرمـکی
تردا.

نوسـهـر ناوی سـ شاعیری به ناوبانگی دونیا دـنـت، که
ئه وانیش: (مه ولانا، ئیقبا ی لاهوریو میرزا غالیب) ه، که کاریگه ری دونیا
بینوـ حـی فـهـلسه فه گه راییان له سهر مرـقـایه تی هـیه.

لایهـنـکی تری مانه که، نیشاندانی دیو کی تری ژیا نی هندیه کانه
لهـژـر هـمی خاوه نکاره کانیان، که وهـک کـیلـه یهـک دهـوانـته
به رده سته کانیان. به شـوه یهـک نوسـهـر ژیا نی ئه وانـی شوبهـانـدووه به و
که شـرا نه ی، که له ناو قه فـهـسدان له بازاره هـژارنـشینه کانی (دـله ی).
باـرام پاش چاوخشاندنی به یهـکـک له کتـبه کـنو زه رده کاندایـم
وته یه ی به رچاوده که وـت: "ساـنـکـ بوو به دوا ی کلیدا ده گهـایت، بهـام

دەرگا هه‌میشه کراوه‌بوو. "ئەمەش وەك گوزارشتكرن لە به‌هه‌هه‌هه‌هه‌نگاونانی مەرف بە هه‌نگانه‌دی خولیاو ئاواته‌کانیو بوونی گه‌نجینه‌که له‌به‌رده‌ماندا. یان له‌ته‌نیشتماندا، له‌کاتێکدا ئه‌مه‌ به‌ گه‌یشتنمان دورتر ده‌یه‌ین.

دواجار، له‌بیرمان نه‌چێت ئاماژه به‌ وه‌رگه‌یه‌یه‌ نه‌ جوانو پاراوه‌که‌ی (شل‌ه‌ر ه‌شید) بکه‌ین، که سه‌لیقه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌کاربردووه‌، له‌ گه‌یاندنی په‌یامو بیرى نوسه‌ر به‌خوێنه‌ری کورد.